

- הרדיו בשעה שבע השמיע "שביעת רצונה" של ממשלה רח"ם על הפסקת האש
טצר צרפת, בריטניה וישראל ואזהרה שישלחו "מונדריבים" למצרים אם הצבאות לא
יעזבו שטח מצרים.

- בשמונה בערב טלפן לי שרף והודיע לי ידיעה שלדעתי היא חשובה וטובה:
בירל סמיט נתמנה ליועץ מדיני של אייזנהאואר. הוא איש חכם ונבון, ובס תהיה לנו
גישא אליו. נחידדנו בפרנקפורט בשנת 1945 ונמגשנו בידידות רבה בשנת 1951,
הבטיח לי אז לבקר בארץ אבל חלה. כמובן שהוא קודם כל יחשוב "מה טוב לאמריקה",
אבל גם מבחינה זו יבין יותר מה טוב לאמריקה כדלם.

11.11.56, יום א', ז' כסלו

בבוקר הזמנתי אלי את ס.ד. אכרחי לו שיעלה את אסף לדרגת אלוף ויציין
אותו לשבח בשקודת יום.

מחר ומחרתיים אסע לסיני - מחר לצד הדרומי (מפרץ שלמה, האיים, הסור,
הר סיני) וביום ג' - לשדות הנפט ולאל עריש.

ביום ח' אסוף את הסגל הבכור (ממפקדי גדודים ומעלה), אסביר להם עמדת
הממשלה.

משה סגדו ביקש רשות למרץ מטילת הברזל מקנטרה ועד לאל עריש. רוב הנשק
כבר נמצא בישראל. בין השלל נמצא¹ 50 תותחים 25 ליטראות עם פגזים, 24 תותחים
155 מ"מ עם פגזים, 80-100 טנקים מסוגים שונים שיחוקנו יוכנסו לשימוש,

1000 מכוניות עם הנעה קדמית, רובים, מקלעים, מכונות יריה, בזוח ועוד,
"בלי סוף" (הבידויים שדרו והחביאו הרבה נשק), הרבה תותחים 30 מ.מ.נ.מ.

- הלווית אסף מחקיים בשתיים עשרה בירושלים.

12.11.56

יצאהי תבוקר להור אח סיני הכבושה - יחד עם הפקוד הגבוה ועם שוליה
ורננה. המראנו מעקרון ישר למפרץ שלמה. הסיסה הזאת נמשכה שתי שעות פחות
5 רגעים. רצאנו מעקרון בחשך וחצי, בעזר טסנו על כני שדה בוקר, בעזר וחצי על
פני באר אורה ונחתנו במפרץ באחת עשרה 25 רגעים. אנשי המלואים במקום מצב-
רוחם מרומם, ראינו האוההל הגדול של המפקד המצרי בין החריים, הבנינים התח
קרקעיים להחבאת תחמושת, המזרח, דירות המפקדים - הכל נערך ביד רחבה כאילו ע"י
אחת המדינות העשירות בעולם. מפני הסערה בים לא יכלנו לעלות על אי יסבת. אניח
נחיתה מלאה תחמושת אף היא מחכה להרגעה הים למען הפליג צפונה לאילת. במקום
מכוני זיקוק של מי הים, אם כי רבים מיכלי המים, כמו כן גדול מלאי הולק.
ראיתי שכויים - כמה מנים אדישים, כמה - זועמים. המפקד הראשי הסיסי לצפון,
מפקד גדוד נשאר במקום והוא משתף פעולה - מגלה מחבואי נשק, מלאי ועוד.
באחת וארבעים אה"צ המראנו ממפרץ שלמה לטור, אבל טסנו על מנת שנראה הר סיני
(מה שנחשב לחר סיני) - ראיתי הסנזר הלבן המקנן על פסגת אחד החריים - אולם
מסופקני אם זהו "הר" סיני. טסנו על פני קבוץ של גבעות והרים א נוראי-הוד,
וקשה להבחין בין אחת הפסגות שזחו "ההר". גם לא יתכן שסביב "החר" עמד העם -
כי אין מקום. כל הר מוקף תרים טביבו, ורק כלפי מזרח נפתח מישור עד מפרץ
סואץ, בשתיים וחצי אה"צ נחתנו בא-סור. כאן טידדה חברה מצרית תחנה לעולי-